

INTERVIEW

'Wieringermeer begint steeds meer op afvoerputje te lijken'

Een nieuw pand op bedrijventerrein Robbenplaat om vierhonderd arbeidsmigranten in te huisvesten? Toen Thijs Meskers (29) uit Kreileroord over het voornemen las, overviel hem een gevoel van moedeloosheid. Alwéér iets wat zo nodig in de Wieringermeer gerealiseerd moet worden. „Dit gebied begint steeds meer op het afvoerputje van Hollands Kroon te lijken.”

Even voor de duidelijkheid: hij woont samen met zijn partner Tamara Blokker (28) een paar kilometer van de plek waar het Flex Logement zou moeten komen. Kijkt er dus niet op uit. Hij spreekt niet namens een belangengroep, maar doet zijn verhaal puur op persoonlijke titel. Zelfs al weet hij wel zeker dat een hoop inwoners van met name de Wieringermeer het met hem eens zijn. En voor wie naar zijn achternaam kijkt: hij is niet de zoon van wethouder Theo Meskers van de gemeente Hollands Kroon. „Ik ben een achterneef en nee, er is geen ruzie binnen de familie.”

Gastarbeiders

„Vanuit de lokale bevolking is er veel weerstand om nog meer locaties voor gastarbeiders te faciliteren, zo noem ik ze maar, want zo werden ze altijd al genoemd. Ik ontken de noodzaak voor gastarbeiders niet, maar de lusten en lasten moeten wel eerlijk verdeeld worden over alle regio's. De verhouding tussen het aantal inwoners en het aantal arbeiders dreigt zoek te raken, als deze al niet zoek is. Het is een keer genoeg.”

Hij snapt niet waarom er zo nodig in de Wieringermeer opvang geregeld moet worden voor zoveel arbeidsmigranten. „Er wordt geschermd met getallen. Dat er hier plek moet worden gecreëerd, voor drieduizend man. Want wat schetst mijn verbazing? Van de 1630 geregistreerde arbeidsmigranten werkt er maar liefst 58 procent buiten de Kop van Noord-Holland. Aldus een eindrapport dat Decisio in mei van dit jaar afleverde. Dus die mensen stappen elke dag in de auto en zorgen ook nog voor meer verkeersbewegingen. Is het niet beter om ze een plek dichterbij hun werkplek te geven? Om juist daar van die logementen te realiseren?”

Anna Paulowna

Maar ja, de grond in de Wieringermeer is natuurlijk een stuk goedkoper dan pak 'm beet in Amsterdam,

Thijs en Tamara aan het Westrak in Wieringerwerf, op bedrijventerrein Robbenplaat werd onlangs een plan gepresenteerd gemaakt voor een Flex Logement voor vierhonderd arbeidsmigranten.

FOTO MARC MOUSSAULT

Agriport

Het logement op Agriport in Middenmeer van NL-Jobs ziet Thijs Meskers wel als 'een prachtoplossing'. „Die mensen zitten vlakbij hun werk en de omgeving ervaart geen overlast.”

schat hij in. En de nabijgelegen A7 zorgt voor een vlotte ontsluiting. „Het valt me wel op dat er heel vaak hier wordt gekeken, terwijl bijvoor-

beeld Kruiswijk in Anna Paulowna en Kooyhaven in Breezand ook een optie zouden zijn voor dit soort projecten. Plek zat. Dat geldt overigens niet alleen voor het zoeken voor plek om gastarbeiders te huisvesten. Datacenters, windmolens, het komt allemaal in de Wieringermeer, niet in Anna Paulowna. Het is een opstapeling van dingen en om het maar plat te zeggen: wij als inwoners hebben er geen ruk aan.”

Hij wijst op andere plekken in Wieringerwerf waar al seizoensarbeiders worden opgevangen: aan de Dorsmolen en in het oude pand van Driessen aan De Stek. „Een plek op het erf van de werkgever zou het meest ideaal zijn”, vervolgt hij. „De gene die de mensen hierheen haalt, moet ook voor knappe onderkomens zorgen. En niet tegen woekerprijzen.”

En komt er daadwerkelijk plek

vrij in de kernen als arbeidsmigranten die nu in een eensgezinshuis verblijven terecht kunnen in een groter logement? Hij gelooft daar niet in. „Waarom zouden degenen die die ruimte aanbieden daartoe besluiten? Het is een verdienmodel. Elk bed wat verhuurd kan worden, is er één. Die huizen komen echt niet vrij voor de inwoners. Ik heb niets tegen gastarbeiders, maar het zijn mensen die niets bijdragen aan de leefbaarheid van een kern. Ze worden geen lid van een vereniging en zijn hier ook niet actief. Ze gaan niet naar het zwembad bijvoorbeeld.”

Familie Imming

Ook vindt hij dat er met twee maten wordt gemeten. „De familie Imming moest en zou weg van bedrijventerrein Schelphorst, een gezin dat hier al jaren woonde. Dat mag

dus niet, maar er mag dus wel zo'n groot project komen. Hoe je het ook wendt of keert, daar verblijven ook mensen. Dan maakt het niet uit of ze er maar tijdelijk zijn, dat pand wordt jaarrond bezet. Door vierhonderd man. Met die projectontwikkelaar wordt wel meegedacht, er wordt gekeken of het bestemmingsplan aangepast kan worden. Terwijl een inwoner van de gemeente die hetzelfde wil, dus geen kans krijgt. Dat gezin is gewoon weggestuurd.”

Misschien zijn dit soort ontwikkelingen er ook wel de oorzaak van dat inwoners besluiten naar elders te vertrekken. Thijs en Tamara wonen prima in Kreileroord, maar ze durven niet te zeggen dat hun toekomst in de Wieringermeer ligt. „Want dit soort projecten tasten wel de leefbaarheid in de dorpen aan.”

Lydia Jasper